

**НАСТАВНО –НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ**

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање **доцента**, ужа научна област **Међународни односи и национална безбедност** (ужа образовна област **Међународни односи**, предмети: Међународни односи, Међународни политички и економски односи, Геополитика, ЕУ и спољна политика БиХ, Превенција и решавање конфликта, Балкански односи)

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета у Источном Сарајеву, Универзитета у Источном Сарајеву, број ННВ: 2433/17 од 12.09.2017., именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурс, објављеном у дневном листу “Глас Српске“ од 5. јула 2017. године, за избор у академско звање **доцента**, ужа научна област **Међународни односи и национална безбедност** (ужа образовна област – **Међународни односи**, предмети: Међународни односи, Међународни политички и економски односи, Геополитика, ЕУ и спољна политика БиХ, Превенција и решавање конфликта, Балкански односи).

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Др Златиборка Попов-Момчиновић, доцент, предсједник

Научна област: друштвене науке

Научно поље: политичке науке

Ужа научна/умјетничка област: политичка теорија/историја политичких идеја

Датум избора у звање: 27.03.2014.

Универзитет: Универзитет у Источном Сарајеву

Факултет: Филозофски факултет

2. Др Жељко Иваниш, редовни професор, члан

Научна област: друштвене науке

Научно поље: политичке науке

Ужа научна област: међународни односи

Датум избора у звање: 26.01.2017.

Универзитет; Универзитет у Београду

Факултет: Факултет безбедности, Београд

2. Др Никола Поплашен, редовни професор, члан

Научна област: друштвене науке

Научно поље: политичке науке

Ужа научна/умјетничка област: политичка теорија/историја политичких идеја

Датум избора у звање: 24.05.2000.

Универзитет: Универзитет у Бањалуци

Факултет: Факултет политичких наука у Бањој Луци

На претходно наведени конкурс пријавило се 2 (два) кандидата:

1. др Срђан Перишић
2. др Данијела Лакић

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове 77. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), чланове 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Наставно-научном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси слиједећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Сенат Универзитета у Источном Сарајеву, 29.06.2017.

Конкурс објављен: Глас Српске, 5. јул 2017.

Звање у које се бира кандидат: доцент

Ужа научна област: Међународни односи и национална безбедност

Ужа образовна област: Међународни односи

Списак предмета: Међународни односи, Међународни политички и економски односи, Геополитика, ЕУ и спољна политика БиХ, Превенција и решавање конфликта, Балкански односи.

Назив факултета: Филозофски факултет, Универзитет у Источном Сарајеву.

Број пријављених кандидата: 2 (два)

Број кандидата који се бира: 1 (један)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

ПРВИ КАНДИДАТ

1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

- Име, име једног родитеља и презиме: **Срђан (Милош) Перишић**
- Датум и мјесто рођења: 21.мај 1972. у Фочи.
- Установе у којима је кандидат био запослен:
На Факултету за међународну политику у Београду, ангажован као доцент на предметима Геополитика, Међународни односи и Спољна политика Србије, од 1.7. 2015. године.
Радио као официр у Војсци Републике Српске, а затим у Војсци Југославије од 1995. до 2005. године.
- Чланство у научним и стручним организацијама и удружењима:
Члан је истраживачког тима Института за азијске студије (IAS – Institute for Asian Studies) у Београду. <http://www.ias.rs/o-institutu>

2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА

- **Основне студије – студије првог циклуса (I):**
  - Назив институције, година уписа и завршетка: Војна академија у Београду. Уписао 1991. Дипломирао 1995. године.
  - Назив студијског модула: Одбрана.
  - Стечен академски назив: дипломирани официр (одбрана и безбедност).
- **Постдипломске студије – студије другог циклуса (II)**
  - Назив институције, година уписа и завршетка: Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, уписао 2006, завршетак 2007.
  - Назив студијског програма: Мастер студије – Политичко насиље и држава
  - Просјечна оцјена током студија: 10,00
  - Наслов мастер рада: *Геополитика Русије на почетку 21. века*
  - Ужа научна област: Међународни односи и геополитика.
- **Постдипломске студије – студије другог циклуса (III)**
  - Назив институције, година уписа и завршетка: Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, упис 2007, завршетак 2009.
  - Назив студијског програма: специјалистичке академске двогодишње студије – Политичка теорија и методологија политичких наука
  - Просјечна оцјена током студија: 10,00
  - Наслов завршног рада: *Либерализам као ограничење демократије*

- Ужа научна област: Политичка теорија.
- **Докторат – студије трећег циклуса (Ш)**
- Назив институције, година уписа и завршетка: Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, упис 2009, завршетак 2012.
- Назив студијског програма: докторске студије политикологије
- Датум одбране дисертације: 15.11.2013. године
- Наслов дисертације: *Ограничавање модерне демократије: биополитика у савременој политичкој теорији и пракси.*
- Ужа научна област: Теорија међународних односа и политике.
- **Претходни избор у звања (институција, звање, период):**
- Факултет за међународну политику и безбедност, Београд. Доцент, од 1.7.2015.
Ужа научна област: међународни односи и безбедност

3. НАУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Др Срђан Перишић је до сада објавио 1 научну монографију и 16 научних радова. Од тих радова 3 рада су у тематским зборницима међународног значаја, 1 рад је у часопису међународног значаја (SCI листа), 7 радова у водећим часописима националног значаја, 1 рад у зборнику међународног научног скупа, 1 рад у тематском зборнику националног значаја, 3 рада су са предавања по позиву на научним скуповима националног значаја. Сви радови објављени су у акредитованим и категорисаним научним часописима у Србији, при чему је један рад на SCI листи.

- Срђан Перишић, „**Либерализам vs демократија: ограничење политичке демократије - искорак ка изградњи глобалног нихилистичког друштва**“, – *Српска политичка мисао*, бр:3/2009, Институт за политичке студије, Београд, 2009, стр. 63–82. ISSN 0354-5989,
- Срђан Перишић, „**Национална безбедност као чинилац геополитичког позиционирања Русије у 21. веку**“, – *Војно дело, интердисциплинарни научно-теоријски часопис*, бр: зима 2010, Београд, 2010, стр.103–118. YU ISSN 0042-8426,
- Срђан Перишић, „**Геополитичко усмерење спољне политике Русије**“ – *Војно дело, интердисциплинарни научно-теоријски часопис*, бр: лето 2014, Београд, 2014, стр. 7–22. YU ISSN 0042-8426,
- Срђан Перишић, „**Одлазак модерне епохе - између краја историје и страха од будућности**“, *Политичка ревија* 3/2014, Институт за политичке студије, Београд, 2014, стр. 91–109. ISSN 1451-4281,
- Срђан Перишић, „**Постмодерно нестајање политичког и демократије**“ – *Политичка ревија*, бр:02/2012, Институт за политичке студије, Београд, 2012, стр. 139–157. SSN 1451-4281
- Срђан Перишић, *Нова геополитика Русије* – научна монографија, Медија центар Одбрана, Београд, 2015.
- Срђан Перишић, „**Србија и два погледа на свет: Европска унија и Русија**“, – Тематски зборник међународног значаја, *Србија и Евроазијски савез*, Центар академске речи, Шабац, 2016, стр. 215–229.

- Срђан Перишић, „**Крај модерног суверенитета и државе**“ – Тематски зборник међународног значаја, *Где ти је држава Каине?*, Центар академске речи, Шабац, јуни 2015. година. стр. 51–65.
- Срђан Перишић, „**Геополитичко одвајање Украјине од Русије**“ – Тематски зборник међународног значаја, *Украјинско питање данас*, Центар академске речи, Шабац, јануар 2015, стр.106–121.
- Срђан Перишић, „**Савремено геополитичко сучељавање Русије и Запада – Да ли је на помолу (нови) раскол између Европе и Русије?**“ – *Војно дело, интердисциплинарни научно-теоријски часопис*, бр. 4/2015, Београд, стр.54–74.
- Срђан Перишић, „**Геополитичка оријентација Србије: потреба за дефинисањем**“ – *Култура полиса*, посебно издање, XII/2015, Култура - Полис, Нови Сад, 2015. стр.155–166.
- Срђан Перишић, Виолета Р. Таловић, „**Енергетска стратегија Русије и Србија – ехо Јужног тока**“, *Војно дело, интердисциплинарни научно-теоријски часопис*, бр. 7/2016, Београд, , стр.28-44.
- Срђан Перишић, „**Спољна политика Србије: национални идентитет, геополитика и дипломатија**“, 7. Међународна научна конференција „Очување и заштита културно-историјског наслеђа Србије у иностранству“, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 23.9.2016. Зборник радова (прир. Видоје Голубовић, Бранислав Ђорђевић): Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2017, стр.371–386.
- Срђан Перишић, „**Тешкоће демократије у Србији 2000-2016: изборни режим, слаба држава, елите**“, Зборник радова: Политичка култура, дијалог и толеранција, Бањалука, 2016.
- Срђан Перишић, „**Србија и геополитика – од идентитета ка практичној геополитици и стратегији**“, - Зборник радова са Научног скупа „Србија и стратегијска раскршћа – ИСИКС 2016“, Институт за стратегијска истраживања МО Р.Србије, Школа националне одбране – Универзитет одбране, Београд.,
- Срђан Перишић, „**Раскорак: савремена политичка теорија и пракса**“, Зборник радова са Научног скупа „Наука и стварност“, Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, Пале, 21. мај 2016.

Кратак приказ радова

Аутор у **научној монографији *Нова геополитика Русије*** анализира геополитичку позицију и стратегију Русије на почетку трећег миленијума (од 2000. до 2015. године). Књига је плод ауторовог дугогодишњег истраживања, сазнавања и бележења политике Русије на простору Евроазије и у свету, и у самој Русији. Осим тога, књига је и резултат сагледавања геополитике као научне дисциплине, односно питања – шта чини геополитику једне државе. Истраживање Русије, тј. њене геополитике и позиције у међународним односима је веома потребно српској науци. Аутор апострофира да се последњих година свет артикулише на другачијим основама него што је то било после нестанка Совјетског Савеза и силаска доктрине социјализма са светске сцене. Те основе се све више темеље на цивилизацијским особеностима. Оне више нису једнообразне. Што се тиче геополитичке позиције Русије књига сагледава демографски и етнички фактор, национални идентитет и самобитну руску културу, политички систем и економију. Разматра се изградња и дефинисање савремене руске националне безбедности и одбране. Приказана је најутицајнија геополитичка концепција у Русији –

Евроазијска геополитичка школа. Кроз анализу геополитичке стратегије обрађена је руска геополитика ресурса, спољнополитичка доктрина, развој специфичног руског конзервативизма као нове идеологије Русије. Приказан је и утицај руског православља на геополитику државе, и однос Русије према исламском свету. Посебно акценат је стављен на односе са Западом (САД и ЕУ) и на руску геополитичку стратегију на евроазијском простору, према Украјини, земљама Средње Азије и Кини. Иначе, књига има 6 поглавља, 293 библиографска извора и 481 фусноту.

Аутор у раду „**Одлазак модерне епохе - између краја историје и страха од будућности**“, који је директно везан за докторску дисертацију, сагледава значење смене модерне парадигме и наступ нове епохе из другачијег теоријског угла него што је доминантан приступ у теорији међународних односа и савременој политичкој теорији. Први део рада говори о парадигматичном схватању времена и смени историјских епоха. У другом делу се истражују значења модерности кроз настанак модерних политичких идеологија/парадигми. Аутор истиче да је 20. век по питању модерности имао три кључна идеолошка одговора (либерализам, марксизам и фашизам) која су се међусобно борила за победу. Све три идеологије су имале свој пут модерности, своје верзије *краја историје* као завршетка процеса модернизације. Прелазак из модерне у постмодерну се остварује само у либералном дискурсу. У трећем делу рада разматра се карактер *краја историје* у контексту међународних односа током 90-их година прошлог века, и после 2000. године.

Аутор у раду „**Либерализам и демократија: ограничење политичке демократије - искорак ка изградњи глобалног нихилистичког друштва**“, анализира кризу западне демократије у њеној политичкој димензији, која је започела још 70-их година прошлог века, а интензивирана после пада Берлинског зида. Управо рушење Берлинског зида, према Перишићу, није само означило да је либерализам успео да са сцене склони још једну политичку идеологију – социјализам, него да су либерали, било они означени као неолиберали, либертаријанци и сл. Кренули у истискивање и саме демократије са којом су симбиотички на Западу изграђивали националну и социјалну државу. Аутор сматра да последњи талас ширења демократије је у ствари привид њеног десупстанцијализовања. Од компетитивног елитизма, као њене већ давне редукације, она најпре инволуира у процедуралну или минималну демократију, да би завршила у пукој медијској манипулацији изборним телом. Кључ нетрпељивости либерализма према демократији, закључује Перишић, није у неким новим изазовима пред којима се савремено друштво налази, већ у практичним консенквенцама теоријске напетости између демократије и либерализма.

Аутор у чланку „**Национална безбедност као чинилац геополитичког позиционирања Русије у 21. веку**“ анализира развој политике националне безбедности и политике одбране у Руској Федерацији од 1992. године до данас. Дефинисање тих питања у Русији је, у периоду од нестанка СССР-а, истиче Перишић, било условљено односом државне власти према сазнањима геополитичке стварности, тј. прихватањем или неприхватањем геополитичких анализа. Аутор сматра да Русија од 2000. године на садржајнији начин приступа проблемима националне безбедности управо због квалитетнијег односа према геополитичкој улози коју руска држава има или треба да оствари на евроазијском континенту. Развој и реализација политике националне безбедности, током прве деценије 21. века, Перишић добро анализира,

условили су да Русија успе не само да заустави урушавање територијалне целовитости него и да на квалитетнији начин развија национални интерес у областима одбране, економије, међународних односа, интеграција на евроазијском простору, социјалних питања друштва, информационих и еколошких тенденција и духовних вредности. Развој руске геополитике увео је Русију, у току 2009. године, сагледава аутор, у нови период изградње националне безбедности и то кроз нови стратешки документ – Стратегију националне безбедности Русије до 2020. године. Нова стратегија проширује области националне безбедности, а посебно место даје политици одбране и изградњи Оружаних снага Руске Федерације.

Аутор у раду „**Геополитичко усмерење спољне политике Русије**“ говори о утицају савремене руске геополитичке теорије на спољно-политичко деловање Русије у свету. **За овај рад Перишић је добио престижну награду за најбољи научни рад за 2014. годину у научном часопису *Војно дело*.** Рад је конципиран тако да су прво приказане основне теоријске поставке три групе аутора који чине савремену руску геополитичку школу. Најдоминатнија геополитичка концепција је Евроазијска геополитичка школа. Аутор истиче да ова ашкола апострофира значај евроазијског простора за Русију, на коме је руски народ изграђивао једну особену цивилизацију која поседује све карактеристичне црте посебности у односу на остале културе и цивилизације. Сагласно томе, акцентује се да Русија треба да изгради на евроазијском простору стратешки и геополитички блок који превазилази параметре обичне, регионалне државе. Други део рада говори о савременој руској спољнополитичкој концепцији и деловању Русије у међународним односима. Иза већине спољнополитичких потеза Кремља уочавају се темељне идеје савремене руске геополитичке школе. Кораци ка формирању Евроазијског савеза су примери утицаја геополитичке теорије на руску спољнополитичку праксу.

Аутор у чланку „**Постмодерно нестајање политичког и демократије**“ говори о кризи демократије у западним друштвима и у свету, у епохи постмодерне, као и судбином политичког која је неодвојива од демократије. Полази од тога да је садржај модерне исцрпљен, и да је наступиланова епоха, постмодерна. Постмодерну посматрамо као либерализовану парадигму. Победа либерализма над другим политичким доктринама условила је његову универзализацију, што вуче за собом суштинске трансформације саме природе политике и демократије, али и самог либерализма. Основне узроке деструкције демократије и нестанка политичког аутор види у биополитичком стању, биомоћи и биовласти као темељним карактеристикама либералне постмодерне.

Аутор у чланку „**Србија и два погледа на свет: Европска унија и Русија**“ сагледава идеолошки и геополитички карактер Европске уније, Русије и организација које она предводи. После увода, аутор дефинише истраживачко питање и теоријско-епистемолошки приступ, први део говори о постмодерном карактеру Европске уније, као делу либерализованог Запада, и делу мрежне структуре супранационалних организација. Други део рада је сагледавање ЕУ у геополитичком контексту. На примерима одвајања Црне Горе и Космета и блокаде *Јужног тока* анализира се геополитички наступ ЕУ према Србији. Трећи део је анализа идеолошког и геополитичког карактера Русије и организација које она предводи, пре свега Евроазијске економске уније. Тежишно, сагледава се питање – да ли је интерес Србије

да постане чланица постмодерне и неолибералне организације ЕУ која је геополитички под контролом атлантизма? Анализира се однос Србије са Евроазијском економском унијом, као нуклеуса будућег Евроазијског савеза. Аутор сматра да у условима настајања мултиполарности, тј. различитих цивилизацијских и културних *погледа на свет*, Србија има само једну могућност која обезбеђује њен геополитички интерес: ослањање на сопствени културни и цивилизацијски идентитет и сарадња са Русијом и Евроазијском унијом.

Аутор у чланку **„Крај модерног суверенитета и државе“** из другачијег теоријског угла у односу на доминантне теорије сагледава нестајање моћи модерног суверенитета и државе. Суверенитет у модерној епохи је константно ограничаван, мењан и смањивана је његова врховност и апсолутност настанком и дејством других модерних феномена и облика моћи. Прво, аутор сматра да се суверенитет ставља у други план дисциплинизацијом живота појединца. У питању је моћ дисциплине преко технологије паноптикума. Друго, ограничавање суверенитета се убрзава помоћу технологије управљања усмереног не на нацију него ка масама. Перишић закључује да инструменти управљања нису више закони него различите тактике контроле масе становништва. Закон престаје да буде главни инструмент власти. Долази до постепене замене традиционалне трансцендентности суверенитета са трансцендентношћу управљања. Трећи феномен чине капиталистичка економија и тржиште. При крају модерне епохе, апострофира Перишић, економија и управљање масом потпуно срастају и чине јединствену технологију нестајања суверенитета.

Аутор у раду **„Геополитичко одвајање Украјине од Русије“** сагледава украјинску кризу која је повод савремене европске и светске кризе између Русије и Запада. Украјинску кризу Перишић посматра кроз њену унутрашњу и спољну димензију. Прво, ради се о подељености Украјине на језичкој, верској и политичкој основи. Друго, криза у својој спољној димензији представља сузбијање и онемогућавање Русије да се обнови и изгради као засебан геополитички центар у свету. Управо спољна димензија, геополитичко сузбијање Русије, је, по мишљењу аутора, кључни фактор који изазива располућеност Украјине и грађански рат 2014. године. У трећем делу рада анализира геополитички одговор Русије и руског народа у Украјини на кризу и грађански рат, а тиме и на геополитичко онемогућавање Русије.

Аутор у чланку **„Савремено геополитичко сучељавање Русије и Запада – Да ли је на помолу (нови) раскол између Европе и Русије?“** говори о савременом геополитичком сучељавању Русије и Запада, односно, Русије и САД са последицама по односе између Русије и Европе. У уводу су сагледане основе које детерминишу сложеност геополитичког сучељавања. Други део се конкретније бави проблемом геополитичких односа Русије и САД. Исто тако сагледане су њихове савремене спољно-политичке релације у периоду 2006 – 2014, као и војно-политички односи. У трећем делу рада Перишић анализира савремене односе Русије и ЕУ у домену безбедности, енергетици и у политичким односима кроз призму руских иницијатива да се у тим областима дефинишу савременији облици сарадње. Акцентује се да је европско одбијање руских иницијатива, уз јасну америчку геополитику спречавања повезивања Русије и Европе, и то на питању Украјине, проузроковало да се између Русије и Европе поново појави стари раскол. Као закључак намеће се питање да ли ће америчка геополитика изазивања европско–руског раскола онемогућити Русију у

њеном геополитичком наступу на простору Евроазије, односно, какве су перспективе Европе која расколом губи могућност независног геополитичког постојања?

Аутор у чланку „**Геополитичка оријентација Србије: потреба за дефинисањем**“ у првом делу текста бави питањем геополитичког идентитета који је темељ изградње практичне геополитике државе, тј. темељ формирања државне геополитичке амбиције, циљева и праксе у регионалним и међународним односима. На примеру Русије и САД, односно, геополитичког евроазијства и атлантизма, Перишић истиче три основна елемента геополитичког идентитета (утицај простора, цивилизације, доминантне идеологије). У другом делу текста сагледава се геополитички идентитет Србије у контексту сучељавања атлантизма и евроазијске геополитике, али и у контексту недостатка јасно дефинисане српске практичне геополитике. Током 20. века, југословенском идејом, Србија и српски етнички простор су били под контролом англо-америчке геополитике, што није донело ни један геополитички добитак, већ фрагментацију етничког простора као кључног елемента за артикулацију српске геополитике.

Аутор ураду „**Енергетска стратегија Русије и Србија – ехо Јужног тока**“ сагледава савремену енергетску стратегију Русије са тежиштем на енергетици нафте и гаса, у условима геополитичког сучељавања са САД. Анализирају се и енергетски и привредни положај Србије у условима непостојања транзитне енергетске мреже на Балкану. После увода, где је дефинисано истраживачко питање и теоријско-епистемолошки приступ, први део говори о четири сектора националне енергетске политике Русије. Посебно се анализира питање Енергетске повеље и односа са ЕУ. У другом делу рада се сагледава значај изградње нових руских нафтних и гасних цевовода и билатералних енергетских споразума. Трећи део рада је аналитичко појашњавање, из угла геополитике, значење по Србију обуставе изградње гасовода *Јужни ток* и, тзв. *Турског тока*. Сагледава се и питање – да ли је интерес Србије да своју енергетску политику повеже са енергетском стратегијом Русије? Перишић сматра да Србија веома брзо мора да приступи економском и геополитичком промишљању значаја повезивања са енергетском политиком Русије. То је једина стратегија која може да одговори на питање даљег српског привредног развоја.

Перишић у раду „**Спољна политика Србије: национални идентитет, геополитика и дипломатија**“ истиче да спољнополитичко понашање једне земље, њена геополитичка оријентација, нису резултат само економских фактора или потребе за постизањем економске снаге земље. Детерминанте спољне политике, као фактори који условљавају и опредељују правац и приоритете спољне политике, се односе и на сагледавање националног и културног идентитета једне земље. Анализе идентитета и система вредности у Србији, истиче Перишић, треба да дају одговор на питање – ко смо и куда идемо? Одговор на ово питање је суштинска детерминанта спољне политике сваке земље, а тиме и спољнополитичке стратегије. Такође, питање је јасно геополитичког карактера, јер се односи и на схватање геополитичког идентитета земље и на њену могућу геополитичку оријентацију. Друго, разумевање националног идентитета сугерише да је неговање српске културе, како у Србији тако и изван ње, од прворазредног државног интереса. У истраживању аутор поставља питања – какви су српски национални и геополитички идентитет, који требају да представљају основу за изградњу државне геополитичке амбиције и праксе, а тиме и за дефинисање

спољнополитичких праваца, приоритета и дипломатије. С тим у вези, пита се Перишић и у ком правцу развијати српску културну политику, како на домаћем терену, тако и у међународним односима. Закључак је, прво, да су национални идентитет и културна политика основа за дефинисање практичне геополитике, спољнополитичке стратегије и дипломатије. Друго, спољнополитичким и дипломатским деловањем штити се културна политика и национални идентитет.

Аутор у раду „**Тешкоће демократије у Србији 2000-2016: изборни режим, слаба држава, елите**“ на случају Србије говори о тешкоћама изградње демократије од 2000. до 2016. године. Рад је конципиран тако да је у првом поглављу одређен појам консолидације и изградње демократије. Други део укратко разматра три критеријума консолидације. Трећи део говори о тешкоћама стабилизације самог *изборног режима* у Србији. Четврто поглавље нам показује значајне препреке консолидације српске демократије (слаба држава, понашање елита). Аутор закључује да српска демократија није у потпуности консолидована ни на нивоу избора, тј. наглашава да се избори нису стабилизовали онако како их дефинишу теоретичари демократије од Роберта Дала па до савремених истраживача. Понашање неолибералних, прозападних елита у Србији и слабост државе су препреке које се виде на нивоу дводимензионалног концепта одговорности власти према грађанима (*ATwo-Dimensional ConceptAccountability*), на нивоу хоризонталне одговорности између различитих грана власти (*Horizontal Accountability*), као и у пољу социо-економских услова као структуралних фактора (*The Structural Foundations of Democracy*) који отежавају консолидацију српске демократије.

Перишић у раду „**Србија и геополитика – од идентитета ка практичној геополитици и стратегији**“ говори да павилан избор геополитичке оријентације једне државе, тј. одређивање њене практичне геополитике, а тиме и дефинисање доктрине националне безбедности и одбране, методолошки и теоријски темељи се на геополитичким методама. Одређивање државне геополитике почиње сагледавањем *геополитичког идентитета* социјалног и политичког поретка дате земље. На основу сагледаног идентитета одређује се и практична геополитика државе, тј. њена геополитичка оријентација, на основу које се дефинише и њена доктрина и стратегија одбране. Питање је, према Перишићу – какав је српски геополитички идентитет, који треба да представља основу за изградњу државне геополитичке амбиције и праксе, а тиме стратегије националне безбедности и одбране? Непостојање, до сада, широког научног дискурса о геополитици Србије је повезано и са кључним недостатком, а то је да не постоји ни јасно дефинисана геополитика Србије. С тим у вези, сматра аутор, ни постојећа доктринарна и стратегијска начела националне безбедности и одбране не могу да одговоре на савремене геополитичке изазове. Геополитички губици Србије у 20. веку и фрагментација етничког простора, као кључног елемента за артикулацију српске геополитике, налажу да се теоријски и методолошки приступи сагледавању геополитике Србије и њене геополитичке праксе (оријентације) као темеља за дефинисање стратегије националне безбедности и одбране.

Аутор у раду „**Раскорак: савремена политичка теорија и пракса**“ сагледава једну од основних карактеристика постмодерне епохе, а то је проблем савремене политичке теорије и њеног предмета. У чланку је нагласак да савремену политичку теорију крајем двадесетог века, после останка у политичком пољу само теорије и праксе либерализма, као јединог важећег и прихватљивог друштвеног и политичког сагледавања

стварности, карактерише доминација групације теоретичара који теоријски и истраживачки нису разматрали многе друштвене и политичке феномене. Први садржај раскорака, према Перишићу, је у томе што је теорија била заокупљена значењем либералног наступа у облику неолиберализма. Победу либералне идеологије и капитализма неолиберали виде као потврду да основни аксиом либерализма, тржиште, представља социјалну и политичку снагу. Перишић истиче да је према њима, тржиште закон (моћ) који регулише друштвени поредак без законодавца и међународне односе. Друго, савремену политичку теорију су преправила истраживања преокупирана извозом и ширењем победничке, либералне демократије. Но, аутор сматра да фокус либералних демократолога на сагледавању ширења демократије није обухватао и истраживање узрока да се либерална демократија шири и насилним средствима. Допринос раскораку, говори Перишић дали су и учесници комунитарно-либералног спорења на темама односа појединаца – заједница и мултикултурализам. Та расправа је само оправдавала неолиберално ширење и наступ у међународним односима. Савремени политички феномени међутим показују, упркос либералима, апострофира Перишић, да није реч о малим појавама него се ради о манифестацијама антиполитике данашњег либерализма. Пита се аутор, у чему је садржај антиполитике либерализма? Да није у потискивању и одбацивању политичког, и у теорији и у пракси, те сходно томе недостаје и дискурс о политичком? Перишићев одговор је да савремена политичка пракса показује да је у току *не* толико смрт политичког, већ његово стално одбацивање и игнорисање, које се у стварности препознаје као криза политике.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Предмети на којима је ангажован: На Факултету за међународну политику у Београду, од 1.7.2015. године ангажован у звању доцента на предметима *Геополитика, Међународни односи, Спољна политика Србије, Међународна безбедност*. На мастер студијама на предмету: *Савремене теорије међународних односа*.

Гостујућа предавања: Ангажован као гостујући предавач на предмету Геополитика и геоекономија, на мастер студијама – Регионалне студије Азије, на Факултету политичких наука у Београду током школске године: 2009/2010, 2010/2011, 2012/2013 и 2013/2014.

Менторства и чланство у комисијама за одбрану завршног рада: менторство на основним студијама: Никола Росић – „Руска енергетска политика и Балкан“, 2016. године. Ана Гавриловић – „Спољна политика Краљевине Југославије у контексту геополитичке оријентације ка Великој Британији“, 2016. године. Члан комисије за одбрану завршног рада другог циклуса (мастер): Марина Мијатовић – „Теоријско-методолошке основе изучавања безбедности, рата и агресије“, 2016. године; Љубиша Марковић – „Утицај миграција на безбедност Републике Србије“, 2016.

Евалуација наставника: У периоду 2015 – 2017. био вреднован од стране студената о педагошким квалитетима. Вредновање је реализовано анкетом (max. оцена је 5.00). Срђан Перишић постигао евалуацију: 2016. године – 4.64, 2017. године – 4.86

Рецензије књига: (1) Стефан Вукојевић, *Непосредна демократија – допринос демократској консолидацији*, Артпринт Бањалука, 2015. ISBN 978-99955-9735-1; (2) Андријана Максимовић, *Религијски и национални идентитет Срба у Хрватској*,

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

- **Научне награде:**

Добитник Годишње награде за 2014. годину за најбољи научни рад објављен у научно-теоријском часопису *Војно дело*.

- **Учешће у пројекту:**

Учешће у међународном истраживачком пројекту Института "Reform, Transition and Growth", са Jinan University, Guangzhou, China, 2014-2018.

- **Научни скупови:**

- Срђан Перишић, „Србија и геополитика – од идентитета ка практичној геополитици и стратегији“, Научни скуп „Србија и стратегијска раскршћа – ИСИКС 2016“, Институт за стратегијска истраживања МО Р.Србије, Школа националне одбране – Универзитет одбране, септембар 2016, Београд.

- Срђан Перишић, „Спољна политика Србије: национални идентитет, геополитика и дипломатија“, 7. Међународна научна конференција „Очување и заштита културно-историјског наслеђа Србије у иностранству“, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 23.9.2016.

- Срђан Перишић, „Раскорак: савремена политичка теорија и пракса“, Научни скуп „Наука и стварност“, Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, Пале, 21. мај 2016.

- Срђан Перишић, „Негријево и Хартово разумевање друштва контроле – постмодернизација политике“, Зборник радова са Научног скупа „Наука и стварност“, Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, Пале, 20. мај 2017.

- **Учешће на трибинама и панел дискусијама:**

- Панел дискусија: „Кина – Један појас, један пут, перспектива за земље Западног Балкана“, 22.12.2017. године у Бањалуци, у организацији Института за стратешку анализу и дијалог.

- Трибина часописа *Српска економија* под насловом „Улога економске дипломатије у привредном развоју“, 27.03.2017. у Београду.

ДРУГИ КАНДИДАТ

1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

- Име, име једног родитеља и презиме: **Данијела (Милан) Лакић**
- Датум и мјесто рођења: 3. јануар 1980. Бијељина
- Установе у којима је кандидат био запослен:
  - Асистент менаџер РТВ Слобомир (2006-2007)
  - Виши асистент, Правни факултет, Слобомир II Универзитет, Бијељина (2008-2015).
  - Доцент, Правни факултет, Слобомир II Универзитет, Бијељина (од 2015. године)
- Чланство у научним и стручним организацијама и удружењима: нема.

2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА

- **Основне студије – студије првог циклуса (I):**
  - Назив институције, година уписа и завршетка: Факултет политичких наука, Универзитет у Београду. Дипломирала 2004. године.
  - Назив студијског модула: Новинарско-комуниколошки смер.
  - Стечен академски назив: дипломирани комуниколог за новинарско-комуниколошке послове.
- **Постдипломске студије– студије другог циклуса (II)**
  - Назив институције, година уписа и завршетка: Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, уписао 2005, завршетак 2007.
  - Назив студијског програма: магистарске студије - Политичка теорија и методологија
  - Просјечна оцјена током студија: 10,00
  - Наслов магистарског рада: *Нова национална држава*
  - Ужа научна област: Политичка теорија и методологија.
- **Докторат – студије трећег циклуса(III)**
  - Назив институције, година уписа и завршетка: Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, завршетак 2015.
  - Назив студијског програма:
  - Датум одбране дисертације: 30.04.2015. године
  - Наслов дисертације: *Утицај проширења Европске уније на процес европских интеграција.*
  - Ужа научна област: Европске студије
- **Претходни избор у звања (институција, звање, период):**
  - Доцент, Правни факултет, Слобомир II Универзитет, Бијељина (од јула 2015.

године):

Ужа научна област Међународно право и Безбједносне науке.

3. НАУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Др Данијела Лакић је до сада објавила 11 научних радова (1 рад у зборнику још није објављен). Од тих радова: 1 рад је у часопису међународног значаја (SCI листа), 2 рада у водећем часопису националног значаја, 1 рад у часопису националног значаја, 4 рада у научном часопису, 1 рад у зборнику међународног научног скупа, 2 рада у некатегорисаним часописима (*Гласник права, Наука*).

- Данијела Лакић, „**Кријумчарење културних добара као облик прекограничног криминала**“, *Ревиија за безбедност*, Центар за безбедносне студије, Београд, бр. 12/09, стр. 28-35
- Данијела Лакић, „**Нова национална држава на простору бивше СФРЈ, Српска политичка мисао**“, Институт за политичке студије, Београд, година XVII, вол. 28, бр. 2/2010, стр. 121-139
- Данијела Лакић, „**Развој и карактеристика система одбране БиХ**“, *Војно дело*, Београд, бр. 3/2010, стр. 103-121
- Данијела Лакић, „**Нове одбрамбене иницијативе у Европској Унији- борбена група Вишеградске четворке**“, *Ревиија за безбедност*, Центар за бесбедоносне студије, Београд, бр. 2/11, стр. 154- 164
- Данијела Лакић, „**Појам националне државе**“, *Национална држава и економија-Зборник радова* (прир. Зоран Милошевић, међународни научни скуп „Национална држава и економија“, Слобомир II Универзитет, Бијељина, Република Српска, 24.-25.09.2011.), Слобомир II Универзитет, Бијељина, стр. 47-62
- Данијела Лакић, „**Међународно-правни аспекти ширења Европске уније**“, *Civitas*, часопис за друштвена истраживања, Факултет за правне и пословне студије „Др Лазар Вркатић“ (Универзитет Унион, Нови Сад, бр. 5, год III, октобар 2013., стр. 230- 246
- Данијела Лакић, „**Статус Босне и Херцеговине у процесу приступања Европској Унији**“, *Мегатренд ревија*, Мегатренд Универзитет, Београд, бр. 1/2015., стр. 257-247
- Данијела Лакић, „**Демократски дефицит Европске уније као последица процеса европске интеграције**“, *Civitas*, часопис за друштвена истраживања, Факултет за пословне и правне студије „Др Лазар Вркатић“ (Универзитет Унион), Нови Сад, бр. 8, год. IV, 2015., стр. 34-55
- Данијела Лакић, „**Заједничка спољна и безбедносна политика ЕУ према Уговору из Лисабона**“, *Наука* (часопис Слобомир II Универзитета за друштвене и хуманистичке науке), онлајн издање, Слобомир II Универзитет, Слобомир, Бијељина, год. VI, вол. 4, бр. 1/2015., стр. 54-63
- Данијела Лакић, „**Утицај промене тенденције процеса европских интеграција на политику проширења**“, *Политичка ревија*, Институт за политичке студије, Београд, година XV, вол. 48, број 2/2016., стр. 151-169
- Данијела Лакић, „**Институционални ефекти проширења ЕУ**“, *Гласник права*, Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу, година VII, р. 2/2016, стр. 91-109
- Данијела Лакић, „**Процес стабилизације и придруживања као посебан сегмент политике проширења Европске уније**“, *Зборник радова/ Трећа међународна*

конференција „Европска унија- изазови проширења и западни Балкан“ ЕУБАЈ III, 10. новембар 2016., ВЛС Вања Лука College (рад још није објављен)

Кратак приказ радова

„Кријумчарење културних добара као облик прекограничног криминала“, *Ревизија за безбедност.*

Предмет рада је кријумчарење културних добара као специфични облик прекограничног криминала, са фокусом на: главним факторима који су омогућили процват незаконите трговине културним добрима на Балкану, карактеристикама ове врсте криминала и важнијим правцима кријумчарења културним добрима. Посебно су анализирана два типа илегалне трговине културним добрима која су развијена у Србији: 1) трговина археолошким предметима и 2) арт-трафикинг односно трговина уметничким делима. Политичка и економска нестабилност Србије у последње две деценије, њен и неповољан геостратешки положај и неадекватна заштита постојећег културног богатства омогућили су јачање ове криминалне делатности.

„Нова национална држава на простору бивше СФРЈ, *Српска политичка мисао.*

Предмет рада је концепт нове националне државе који се на Балкану јавио као последица распада СФРЈ и слома комунизма у Источној Европи. У тексту се анализирају услови настанка нове националне државе, њене карактеристике и изазови са којима се суочава. Међу мноштвом фактора који су узроковали развој нових националних држава, по свом утицају, издвајају се: сукоб интереса великих сила, пад комунизма, криза федерализма, међунационалне противречности, криза економског и политичког система. Основне карактеристике нове националне државе су: национализам, насиље и сакралност, политичка и економска нестабилност, непостојање политичке културе и цивилног друштва. Глобализација је најтежи изазов са којим се суочава нова национална држава.

„Развој и карактеристика система одбране БиХ“, *Војно дело.*

У чланку су описани развој и карактеристике система одбране Босне и Херцеговине. Анализирана је реформа система одбране као један од предуслова за евроатлантске интеграције Босне и Херцеговине и приступање НАТО-у. Реформа одбране је најуспешнија и најцеловитија реформа у БиХ спроведена након Дејтонског споразума, а трајала је од 2003. године до 1. јануара 2006. године, када су успостављени јединствено министарство одбране и јединствене оружане снаге уместо дотадашњих ентитетских министарстава и оружаних снага. Садашња структура система одбране и оружаних снага морала је помирити интересе три различита народа и прилагодити се специфичном државном устројству Босне и Херцеговине.

„Нове одбрамбене иницијативе у Европској Унији- борбена група Вишеградске четворке“, *Ревизија за безбедност.*

У раду се разматра оснивање Борбене групе Вишеградског савеза као нове одбрамбене иницијативе у Европској унији, а ван оквира Северноатлантског савеза. Ауторка заузима тезу да иницијатива Вишеградске четворке представља један од симптома безбедности и одбране. Жеља за позиционирањем унутар Европске уније и спречавање раста утицаја Русије у постсовјетском простору су примарни интересе Вишеградског

савеза који стоје иза одбрамбене иницијативе. На основу фактора који су иницирали одлуку о оснивању Борбене групе ауторка извода закључак да је ова иницијатива директна последица стратешких промена у Европи и шире, али и кризе унутар Европске уније и Северноатлантског савеза.

„Појам националне државе“, *Национална држава и економија - Зборник радова*

Рад се бави значењима појма „национална држава“ односно тежи да објасни шта све подразумева национална држава као један од најважнијих политичких феномена. Рат на подручју бивше СФРЈ на крају двадестог века и настанак нових националних држава: Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине, Македоније, Црне Горе и Србије потврђују да национализам није утихнуо на европском тлу и да национална држава није нестала, напротив, она даље опстаје и развија се. Посебно се анализирају нација и национализам као два основна појма која одређују националну државу. Данас се разликују два основна облика националне државе: државе затечене у савременом добу и нове националне државе (настале након пада Берлинског зида).

„Међународно-правни аспекти ширења Европске уније“, *Civitas*.

Предмет рада је ширење Европске Уније као правно-политички процес који траје од настанка Европских заједница педесетих година прошлог века до данас. Правни основ ширења Уније дефинисан је оснивачким актима ове организације, почевши од Римских уговора па све до Уговора из Лисабона. Лисабоски уговор дао је Европској Унији сва обележја субјекта међународног права и отклонио институционалне препреке њеном даљем ширењу. У раду је представљена политика проширења кроз коју Унија дефинише услове и начин свог ширења. Придруживање и приступање су две основне фазе политике. Посебно је анализирано придруживање као правни однос који је први корак неке европске државе ка чланству у Унији. Придруживање ЕУ се остварује путем посебне врсте међународних споразума- споразума о придруживању. Дат је приказ три верзије ових споразума које је Унија до сада развила. Посебан акценат стављен је на Споразум о Стабилизацији и придруживању, као основни инструмент придруживања земаља Западног Балкана.

„Статус Босне и Херцеговине у процесу приступања Европској Унији“, *Мегатренд ревија*.

У раду се анализира до ког нивоа је Босна и Херцеговина стигла у процесу приступања Европској Унији. Она је од 2000. године укључена у Процес стабилизације и придруживања, политичко-правни оквир Европске уније за интеграцију Западног Балкана. Од земаља овог региона, БиХ најспорије напредује на путу ка ЕУ. Она још није поднјела захтјев за чланство нити је њен споразум о стабилизацији и придруживању ступио на снагу. Два услова која ЕУ захтијева од БиХ да би она кренула даље су: да изврши пресуду Европског суда за људска права у предмету Сејдић-Финци из 2009. године, и да успостави ефикасан механизам координације за питања о ЕУ (да говори једним гласом о ЕУ питањима). Док не испуни овај други услов, ЕУ је одложила до даљњет доношење одлука о претприступној помоћи за БиХ. Према оцјени Европске комисије, главни узрок ове стагнације БиХ је недостатак политичке воље, а њено специфично уређење није препрека за успјех у процесу евроинтеграција.

„Демократски дефицит Европске уније као последица процеса европске

интеграције“, *Civitas*.

Предмет рада је демократски дефицит ЕУ, који јој се приписује због њене структуре, правне природе и специфичног институционалног система. Ауторка анализира феномен демократског дефицита кроз две његове димензије: прва се бави односом Уније и њених грађана, а друга се бави демократским дефицитом као обележјем институционалног система Европске уније. Фокусирање процеса европских интеграција на политичке циљеве, након краја хладног рата, посебно ја актуелизовало расправе о демократском карактеру ЕУ. Демократски дефицит ЕУ је последица самог начина развоја процеса европских интеграција и карактеристика Европске уније као специфичне наднационалне организације. Раздвојеност економске и политичке интеграције односно касно покретање политичке интеграције и неусаглашеност око њених коначних циљева произвели су демократски дефицит Европске уније као заједнице.

„Заједничка спољна и безбедносна политика ЕУ према Уговору из Лисабона“, *Наука* (часопис Слобмир II Универзитета), онлајн издање.

У раду се анализира уређење заједничке спољне и безбедносне политике ЕУ према Уговору из Лисабона, последњој измени оснивачких уговора по којима се заснива Европска унија. Заједничка спољна и безбедносна политика Европске уније покренута је Уговором о Европској унији 1993. године. Њена идејна претеча био је пројекат о Европској одбрамбеној и политичкој заједници из 1952. године. Ово је најосетљивија и најмање развијена област процеса европских интеграција, што је и сасвим очекивано с обзиром да задире у кључна питања националне суверености. Иако се највећи део новина који је донео Лисабонски уговор односи на спољну и безбедносну политику Европске уније, оне суштински нису промениле много тога- ова политика је и даље усклађена са политиком НАТО-а и једногласност је остала основно правило одлучивања.

„Утицај промене тенденције процеса европских интеграција на политику проширења“, *Политичка ревија*.

У раду се анализира како је промена тенденције процеса европских интеграција, тј. његов заокрет од економске ка политичкој интеграцији, утицала на политику проширења Европске уније. Свака промена у процесу интеграција одражава се и на политику проширења, убрзавајући или успоравајући њен развој и мењајући њен карактер, који је увек у складу са фокусом процеса европских интеграција. Прелазак на политичку интеграцију, након краја хладног рата, који је и најављен оснивањем Европске уније, позитивно се одразио на развој политике проширења, али негативно на њен карактер. Она је тада доживела убрзан развој и процес проширења је постао приоритет Уније, али њен карактер више није у исконском духу процеса европских интеграција. Она је од економско-тржишне политике постала политика геополитичких начела и критеријума.

„Институционални ефекти проширења ЕУ“, *Гласник права*, Правни факултет, у Крагујевцу.

У раду се анализира утицај процеса проширења односно увећања броја чланица Европске уније на Савет, Европски савет, Комисију и Европски парламент, институције које креирају и спроводе политику проширења. Иако се институционални оквир није значајније мењао од почетка процеса интеграција, стално увећање броја чланица, од почетних чест на данашњих двадесет и осам, захтевало је прилагођавање

институција. Могућа блокада рада институција, измене њиховог састава и начина рада, те питање институционалне ефикасности су основни институционални проблеми које су отварала досадашња проширења. Највећи изазов за институције Уније представљало је Источно проширење, 2004/2007., када је примљено дванаест земаља. Основна теза рада је да процес проширења не утиче негативно на институционални оквир Уније, под условом да институционална реформа претходи проширењу.

Није објављен рад: „Процес стабилизације и придруживања као посебан сегмент политике проширења Европске уније“, Зборник радова/ Трећа међународна конференција „Европска унија- изазови проширења и западни Балкан“ ЕУБАЛ III, 10. Новембар 2016., VLC Banja Luka College

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Предмети на којима је ангажован:

На Слобомир II Универзитету: *Право и институције ЕУ, Међународно јавно право, Међународна безбједност, Системи заштите и безбједности.*

Менторства и чланство у комисијама: нема

Евалуација наставника: нема.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

● **Учешће у пројекту:**

„Допринос уставној реформи БиХ- начелници за развој“, јун 2012. децембар 2013. Пројекат амбасаде Швајцарске у БиХ, ангажована као експерт Савеза општина и градова Републике Српске на изради политика: Политика локалног развоја и политика функционалне и фискалне децентрализације

● **Учешће на научним скуповима:**

- Међународни научни скуп „Национална држава и економија“, Слобомир II Универзитет, Бијељина, 24-25-9.2011
- Трећа међународна конференција „Европска унија- изазови проширења и западни Балкан“ ЕУБАЛ III, 10. Новембар 2016., VLC Banja Luka College

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА

Комисија је 27. 09. 2017. године обавила интервју са кандидатима који су пријављени на конкурс, и установила да оба кандидата испуњавају све услове предвиђене Законом о високом образовању РС и статутом Универзитета за ово радно мјесто. Већи степен упућености у појаве и проблеме који се тичу међународних односа и националне безбједности, способност критичког промишљања и повезивања различитих феномена из ове области дао је др Слободан Перишић те му комисија даје предност у односу на другог кандидата, др Данијелу Лакић.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ

Оба кандидата су раније изводила наставу, из предмета уже научне области, и то као доценти на факултетима на којима су запослени, тако да није било потребе за огледним предавањем.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Први кандидат: др Срђан Перишић		
Минимални услови за избор у звање	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
1) Има научни степен доктора наука у одговарајућој научној области,	Испуњава	Звање доктора политичких наука стекао на Факултету политичких наука у Београду, 15.11.2013. године.
2) Има најмање 3 научна рада из области за коју се бира, објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом	Испуњава	Кандидат има 16 објављених научних радова у категорисаним научним часописима и зборницима са рецензијом.
3) Показане наставничке способности	Испуњава	Кандидат је двије године радио као доцент на Факултету за међународну политику у Београду, из предмета: Међународни односи, Геополитика, Спољна политика, Теорије међународних односа, Међународна безбједност, и

		седам година је гостујући предавач на Факултету политичких наука у Београду из предмета Геополитика.
Додатно остварени резултати рада		
Др Срђан Перишић је објавио <u>научну монографију</u> из уже научне области, под насловом <i>Нова геополитика Русије</i> .		
Др Срђан Перишић је добитник Годишње награде за 2014. годину за најбољи научни рад објављен у научно-теоријском часопису <i>Војно дело</i> .		
Др Срђан Перишић је учесник у међународном истраживачком пројекату Института "Reform, Transition and Growth", са Jinan University, Guangzhou, China, 2014-2018.		
Др Срђан Перишић је члан истраживачког тима Института за азијске студије (IAS – Institute for Asian Studies) у Београду		
Др Срђан Перишић је рецензент у 2 научне монографије: (1) Стефан Вукојевић, <i>Непосредна демократија – допринос демократској консолидацији</i> , Артпринт Бањалука, 2015. ISBN 978-99955-9735-1; (2) Андријана Максимовић, <i>Религијски и национални идентитет Срба у Хрватској</i> , Дијамант принт, Београд, 2017.		
<p>Др Срђан Перишић је био учесник следећих научних скупова:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Научни скуп „Србија и стратегијска раскршћа – ИСИКС 2016“, Институт за стратегијска истраживања МО Р.Србије, Школа националне одбране – Универзитет одбране, септембар 2016, Београд. - 7. Међународна научна конференција „Очување и заштита културно-историјског наслеђа Србије у иностранству“, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 23.9.2016. - Научни скуп „Наука и стварност“, Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, Пале, 21. мај 2016. - Научни скуп „Наука и стварност“, Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, Пале, 20.мај 2017. 		
<p>Др Срђан Перишић је био ментор и члан у комисијама за одбрану завршног рада:</p> <p>менторство на основним студијама: Никола Росић – „Руска енергетска политика и Балкан“, 2016. године. Ана Гавриловић – „Спољна политика Краљевине Југославије у контексту геополитичке оријентације ка Великој Британији“, 2016. године. Члан комисије за одбрану завршног рада другог циклуса (мастер): Марина Мијатовић – „Теоријско-методолошке основе изучавања безбедности, рата и агресије“, 2016. године; Љубиша Марковић – „Утицај миграција на безбедност Републике Србије“, 2016.</p>		
Други кандидат: др Данијела Лакић		
Минимални услови за избор у звање	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
1) Има научни степен доктора наука у одговарајућој научној области,	Испуњава	Звање доктора политичких наука кандидаткиња је стекла на Факултету политичких наука у Београду, 30.04.2015.године.

2) Има најмање 3 научна рада из области за коју се бира, објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом	Испуњава	Кандидат има 9 објављених научних радова у категорисаним научним часописима и зборницима са рецензијом.
3) Показане наставничке способности	Испуњава	Кандидат двије године ради (од јула 2015.) као доцент на Правном факултету, Слобомир П Универзитет у Бијељини, из предмета: Право и институције ЕУ, Међународно јавно право, Међународна безбједност, Системи заштите и безбједности, и претходно као виши асистент (2008-2015).

Додатно остварени резултати рада

Др Данијела Лакић је учесник следећег пројекта:

„Допринос уставној реформи БиХ- начелници за развој“, јун 2012- децембар 2013. Пројекат амбасадe Швајцарске у БиХ, ангажована као експерт Савеза општина и градова Републике Српске на изради политика: Политика локалног развоја и политика функционалне и фискалне децентрализације

Др Данијела Лакић је учесник научних скупова:

- Међународни научни скуп „Национална држава и економија“, Слобомир П Универзитет, Бијељина, 24-25-9.2011
- Трећа међународна конференција „Европска унија- изазови проширења и западни Балкан“ ЕУБАЛ III, 10. Новембар 2016., VLC Banja Luka College

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Комисија је оцјењивала испуњавање постављених минималних услова за избор у звање наставника (чл. 77 ст. 1. Закона о високом образовању, „Службени гласник Републике Српске“, бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13 и 44/15), и констатовала да оба кандидата испуњавају минимум услова за избор у звање доцента.

- 1) Процјењујући испуњавање првог минималног услова (научни степен доктора наука у одговарајућој научној области), Комисија је констатовала да оба кандидата имају научни степен доктора наука у научној области – друштвене науке, и у одговарајућем научном пољу – политичке науке, као и у одговарајућој ужој научној области – међународни односи и национална безбједност.
- 2) У процјени испуњавања другог минималног услова (најмање 3 научна рада из области за коју се бира, објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом) Комисија је констатовала да оба кандидата имају потребан број радова из научних области за који се бирају, с том разликом што кандидат др Срђан

Перишић има више научних радова од кандидаткиње др Данијеле Лакић.

У сагледавању карактера радова Комисија је констатовала следеће:

- Др Срђан Перишић је објавио радове оригиналног карактера, при чему се види његов јак научно-истраживачки потенцијал у области међународних односа и геополитике. Он на веома садржајан начин повезује политичке појаве у међународним односима и безбједности са политичком теоријом, што је ријетка истраживачка особеност у нашој науци. На тај начин он даје квалитетније научне радове. На основу једног таквог рада др Перишић је добитник научне награде 2014. године за најбољи научни рад објављен у категорисаном научном часопису *Војно дело*.
- Др Данијела Лакић је до сада објавила радове из области европских интеграција, националне државе и безбједности. Радови су више прегледног карактера, с израженим фокусом на процес европских интеграција.
- Др Срђан Перишић има 16 објављених научних радова. Сви радови др Перишића су у акредитованим и категорисаним научним часописима, и зборницима са рецензијом, од којих су 14 радова из потребне уже научне области Међународни односи и национална безбједност, а 2 рада су из уже научне области Политичка теорија.
- Др Данијела Лакић има 9 објављених научних радова у категорисаним часописима и зборницима и 2 рада у некатегорисаним часописима, и 1 рад у зборнику који још није објављен, па комисија није имала увид у тај рад. Од свих радова 10 радова је из потребне уже научне области Међународни односи и национална безбједност, и 1 рад из Политичке теорије.
- Комисија је констатовала да др Срђан Перишић има 3 објављена научна рада у тематским зборницима међународног значаја, за разлику од др Данијеле Лакић која нема радова тог нивоа.
- Оба кандидата имају објављен по 1 рад у научном часопису са SCI листе.
- Оба кандидата имају објављен по 1 рад у зборнику међународног научног скупа.
- У водећим часописима националног значаја (1 категорије), др Срђан Перишић има 7 објављених радова, а др Данијела Лакић има 2 таква рада.
- Др Срђан Перишић има објављену 1 научну монографију из уже научне области - *Нова геополитика Русије* (која је и из уже области образовања).
- Др Срђан Перишић је рецензент двије научне монографије.

3) Показане наставничке способности су трећи минимални услов за избор у звање доцента. Комисија констатује да оба кандидата имају дугогодишње искуство у научно-наставном процесу, те да испуњавају услов показаних наставничких способности. Оба кандидата су већ доценти на факултетима на којима су у наставничком односу, с том разликом што је др Срђан Перишић наставник на предметима који се траже по конкурсима из уже области образовања Међународни односи, а др Данијела Лакић је наставник из предмета међународно-правне области, као и безбједности.

Исто тако, др Срђан Перишић је дугогодишњи гостујући предавач на Факултету политичких наука у Београду, и то од 2009. године, а др Данијела Лакић није имала до сада сличан ангажман. Др Срђан Перишић је такође имао искуства менторства и чланства у комисијама на основним и студијама другог циклуса (мастер).

Комисија је констатовала да су оба пријављена кандидата квалитетни и са завидним искуством наставника. Међутим, комисија даје предност и одређује се за др Срђана Перишића. Наиме, др Перишић поседује завидне референце у научном и наставном раду и у односу на другог кандидата др Данијелу Лакић, има више објављених научних радова у категорисаним научним часописима, и више радова у зборницима. Посебно, др Срђан Перишић има више радова из уже области образовања Међународни односи у односу на др Данијелу Лакић. Исто тако, оно што је одређивало Комисију јесте квалитет радова др Срђана Перишића, као и добијене научне награде (лауреат) на основу тога. Др Перишић је објавио и научну монографију из потребне уже научне области, и учесник је на међународном научном пројекту, и има више учешћа на научним скуповима.

На обављеном интервјуу већи степен упућености у појаве и проблеме који се тичу међународних односа и националне безбједности, способност критичког промишљања и повезивања различитих феномена из ове области показао је др Срђан Перишић те му комисија даје предност у односу на другог кандидата, др Данијелу Лакић.

Све наведено недвосмислено показује да др Срђан Перишић испуњава све законске, научне, наставне и стручне услове за избор у звање доцента за ужу научну област Међународни односи и национална безбједност. Због тога са задовољством предлажемо Наставно-научном вијећу Филозофског факултета на Палама, као и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да **др Срђана Перишића изаберу у звање доцента** за ужу научну област **Међународни односи и национална безбједност** и ужу област образовања **Међународни односи**, предмети: Међународни односи, Међународни политички и економски односи, Геополитика, ЕУ и спољна политика БиХ, Превенција и решавање конфликта, Балкански односи).

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

1. _____
Др Златиборка Попов-Момчиновић, доцент,
Филозофски факултет у Источном Сарајеву,
предсједник комисије
2. _____
Др Жељко Иваниш, редовни професор,
Факултет безбедности, Универзитет у Београду,
члан комисије
3. _____
Др Никола Поплашен, редовни професор,
Факултет политичких наука у Бањој Луци,
члан комисије

Источно Сарајево, 6. октобар 2017.

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Нема издвојеног мишљења.

Источно Сарајево, 6. октобар 2017.